

actus appetituum politicorum & ab ipso distinguitur ut scilicet
 in suo obiecto quoniam appetitum comitatur & repugnantia ad hoc
 est in idem obiectum tendat: et tunc possunt dari duo actus qui sunt
 iusti & iniusti et ferandi in duo obiecta naturalia, quorum actuum unus
 ne de iustitia ferri queat in alio alioquin: g. ut dari possunt
 de duobus appetitibus bonis et equis. Minor pars in actibus
 quibuslibet fidelis creditur [Dum in tuorum] in prout, de iustitia in
 naturam Christi Domini.

Q. 2^a

De virtutibus assumptiis.

Caput 1^m

Propositio ut probabilius scia regni nova virtus:

Q. 2^a de hypothetica assumptiis quia Verbum assumptum
 in virtute nova virtus paladarum. 3. n. h. e. q. d. i. c. i. s. p. l. o. r. =
 cum a ho, a at, a recte, a resibile, a album, deinde data
 fuerint. tunc cum re ho, re at, etc. hinc plura pariter
 de qua cat no potest, sed de solo verbo potest, n. pot ho, at, etc.
 de facto in virtute sui Verbi.

Q. 2^a igitur de suppositis quod dicitur

in prope elementis 3. n. p. r. a. y. 3. l. e. n. i. n. a. s. 3. c. o. l. u. m. b. i. n. a. s. s. u. i. j.
 y. p. i. a. t. i. b. u. s. et d. i. c. i. t. u. r. o. m. n. i. b. u. s. d. i. g. n. i. s. e. e. i. l. l. a. s. u. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. a. p. -
 p. t. i. n. e. n. d. i. s. q. u. i. p. o. t. e. s. t. a. t. h. o. r. a. t. e. r. e. s. i. b. i. l. e. a. l. b. u. m. a. d. e. s. t. i. m. a. n. d. u. m. i. n.

Patet in Titulo in Spiritu Santo instituerent noua uerba quae
 phia appellarentur, an ad aliq^o esse q^o uulgaribus p^odicant.
 Et probabile n^o instituerent noua uerba, p^odicabilia in Dico
 Th. 2^a p^o q. 16. art. 1°. quem sequuntur discipuli assentes, et
 ad aptitudinem ei reuocanda ad 2^{am} p^o q. 16. art. 1°. et q^o sint idem
 actus eorundem. Eandem sententiam tenet Scotus quem sequitur Vasquez 3.
 p^o disp. 88. cap. 2. et cap. 7. quae uerba instituntur p^odicabilia
 et ad hoc uerba reuocanda ab eodem affirmantur de uerbo est distinguen-
 ty, apud Thoma ad 5um uerba sic in sententia Suarez 1° tom. 3.
 et 3° disp. 16. ut. 2. Et hoc hinc et q. 16. art. 1°. in commento
 et iterum, eandem sententiam supponunt Coniunctio. cap. de uerbo q. 1.
 art. 3°. et p^oponitur et 3° ad 2^{am}. Rubric. q. 5. no. 22. et In-
 tado in logi disp. 7. q. 2.

Et deinde uerba, q^o respondet in
 genitum apposito uerbo, q^o probabile est iudicamus, et ut probabile
 inferius defendendum p^oponimus cap. 2. 1^a res in 3° p^odicabili
 eorum hinc uerba p^odicabilia q^o distinguuntur de uerbo p^odicantibus et
 uerba p^odicabilia assumptiua p^odicantibus distinguuntur de uerbo de uer-
 bo de Spiritu Santo in illa suppositiua: 1° in 3° p^odicabili uer-
 bant. Et quando uer. illa no. tm. ut cum in 3° p^odicabili,
 q^o ita p^odicantibus distinguuntur, et ut p^odicantibus nomine constantibus
 q^o non adiacentibus, et ex iis unionibus physica seu iis ad sub-
 stantiam: n^o u^o q^o p^odicantibus nomine absoluto, aut ex iis unionibus
 th. et hypotheticis, seu no. ad suppositum, et uerba in p^oposito
 euentu.

2^a res si in illa suppositiua

darenti nova predicabilia et darenti nova predicamenta: id hoc n
 iacit: q. acc. illud. §. 6. Mai. id darenti nova predicabilia
 1. darenti nova identitate: id est darenti nova id. subia non-
 pe illa tria opposita inefabilia: q. si ex eo qd darenti nova id-
 entitate in ordine ad qu. colligantur predicabilia ad nitent nova
 predicabilia, ex eo qd darenti nova id. subia in ordine ad qu. col-
 ligantur predicamenta, dabuntur nova predicamenta.

1. i. iacendo Mai. cum n. Predica-
 menta colligantur in ordine ad eam subiam et tunc darenti id. subia
 dicitur ab illis q. no darenti n. videtur aliquid ab eundem aperere futur-
 ra tunc alia decem predicamenta speculativa ablecta in ordine ad eam
 subiam inefabilem.

2. i. iacendo Mai. ad illud §.
 basim distinguo Mai. §. 1. darenti nova identitate, q. n. iacendo:
 et deficiit vulgarium identitatum iacendo: q. iacendo nego Deum
 distinguo Mai. darenti nova id. subia q. deficiit id. subia vulgaris
 iacendo iacendo: q. n. iacendo nego Mai. Tunc nego etiam quod darenti
 bet. n. illarum trium primaru subiaru iacendo deficiit vulgaris
 id. subia, quia id. substantia dicitur illa quae in subia e nec in
 subia dicitur. Deficiit u. q. resultaret in illa suppositione q. fact
 subia et itaque sit in dicitur subiali itingenti q. deficiit
 tunc ad id. predicabile, q. hoc fundat in unione physica: at illa
 fundat in unione meth. et hypostatica seu n. ad suppositum de q.
 darenti aliquid secundum subsistentiam in q. qd non suppositum e

3. i. iacendo Mai. iacendo iacendo iacendo

cuncta inuisibilia subiecta p[ro]tinet ad diuina p[ro]dicabilia. id est transit
 a p[ro]dicatum p[ro]p[ri]um et p[ro]tinet significat p[ro] hoc nomen humanatum et
 p[ro]tinet de Verbo diuino p[ro]tinet ad s[an]c[t]um p[ro]dicabile vulgare. q[ui] ad illud
 p[ro]tinet p[ro]tinet significat p[ro] hoc nomen t[er]m[in]i et de e[ss]e Verbo diuino p[ro]
 tinet. Ibo p[ro]tinet q[ui]a idem p[ro]tinet p[ro]tinet p[ro]tinet diuini humanatum. Ita
 ut hoc p[ro]dicatum p[ro]tinet ad s[an]c[t]um p[ro]dicabile q[ui]a dicitur q[ui] p[ro]dica-
 tum p[ro]tinet ad s[an]c[t]um. q[ui] si humanatum in t[er]m[in]i p[ro]tinet ad s[an]c[t]um
 in Verbo ad illud p[ro]tinet.

P[ri]mo distinguendo p[ro]tinet: s[an]c[t]o dicitur
 to p[ro]tinet ad e[ss]e subiecti et p[ro]tinet s[an]c[t]o identitate vulgare
 semp[er]: regardo si p[ro]tinet de p[ro]dicato n[on] p[ro]tinet ad e[ss]e subiecti, et si
 p[ro]tinet s[an]c[t]o identitate x vulgare. No[n] p[ro]tinet: hoc in humanatum in
 Verbo n[on] p[ro]tinet ad s[an]c[t]um p[ro]dicabile vulgare, id est ad s[an]c[t]um exemplum.
 Et hoc in ap[osto]lo Iu[st]i p[ro]tinet 1° tom[us] 3° p[ar]t[is] q[ui]a. v[er]o 1° in commento
 q[ui] de dicit Verbum p[ro]tinet diuini humanatum s[an]c[t]o dicitur de nominis ab
 humanitate. No[n] p[ro]tinet p[ro]tinet nego in p[ro]tinet. n[on] idem n[on] dicitur h[oc]
 humanatum, ita ut p[ro]tinet p[ro]tinet ad s[an]c[t]um p[ro]dicabile q[ui]a n[on] p[ro]tinet
 humanatum, ut Verbum p[ro]tinet humanatum. P[ri]mo dicitur
 do p[ro]tinet. et regardo p[ro]tinet: nam Verbum n[on] dicitur humanatum de nominis
 s[an]c[t]o dicitur ab humanitate id est ab h[oc] ut tenet Vasquez B. p[ar]t[is]
 disp[os]it[io]n[is] 63. cap. 2. ad p[ro]tinet p[ro]tinet nego in p[ro]tinet. n[on] in
 hoc m[od]o dicitur nec dicitur, nec p[ro]tinet dicitur humanatum. id
 est dicitur dicitur h[oc].

Caput 2^m

Exponitur et p[ro]p[ri]e s[an]c[t]a affirmat[ur] dari noua
 p[ro]dicabilia assumptiua?

1. In illa suppositioe dicitur nova predicabilia assumptia
 ad vulgaria non pertinent? Respondetur tandem nova predica-
 bilita de Insequa, q. 1. 1. q. 1. dicitur s. Meth. 1. q. 7. et
 6. et in ista q. 1. cap. ultimo per 1. q. 2. in ea suppositioe at poli-
 crebit de Patre de filio de Spiritu Sancto et in illis multiplicabitur
 utroq. reale, visibile, album: sed de predicatioe non pertinent ad
 4. vulgaria predicabilia cum eis fundarentur in unione itingenti,
 qm licet illa 3. sine pcedo cum illis sic, non ad 3. cum fun-
 darentur in unione itingente, non physica seu qm physica: sed me-
 th. et h. postica: q. ostenderent nova predicabilia.

Respondetur prima nostra qm pbalidior?
 iudicamus respondendo huius et negando 2. per minor, pnt n. illa
 de predicatioe ad 3. predicabile: qm n. unis illa sit subiecta n. ob-
 iect, ut patet in his q. posttribus: ma 1. e acta informata sic e ac-
 tu patriata. et in ratione inu. min et huius sunt subiecta: sed
 igitur pnt ad 3. predicabile, qd predicata sunt itingentia, sive in-
 sui entitate sunt subiecta, sive accidentalia.

2. predicabilia collegantur pmin idem
 titati predicati in subiecto sed alia ppositioe Verbum e h. e reate
 et supponunt novam identitatem diuim aggr. vulgari identitati-
 bus: q. pnt ad alia predicabilia sbo huius: q. predicatioe vulgari-
 res sunt itate et dicantur in q. qd e in q. qd e aut
 accidentales et dicantur in q. qd e pmin adiacentij: sed predi-
 catioe illa nec eent itate, nec predicantur in q. qd e pmin
 adiacentij: q. supponunt novam identitatem. hinc patet in his q. posi-

tionebus | Verbum e at | Verbum e ho | q. sunt stringentes
 et stringenti q. predicantes phinente ad s. predicabile fundant
 in unione sibi ad substantiam: se illa ai. predicantes fundant
 in unione ad adpositum: q. sunt dicta.

P. dicendo mai et distinguendo mai
 dicendo supponere novam identitatem et accidentibus dicitur analogis:
 neg. u. estis de minimis. ad probationem neg. mai. q.
 vulgare predicant ponit ai. leges accidentales quales sunt ad in.
 q. alio predicant stringentes, sive aliq. in se sit subtile sive
 accidentale, sive item predicant in q. quales e, sive in q. q. sam
 suppositum e. Ad probationem neg. mai fundantur n. q. in unione
 ad substantiam et in unione ad adpositum.

3. q. duo predicant in ipse est
 et si unum illorum predicant q. mai. substantiis, et alterum q. mai.
 adiacentis, faciunt duo predicabilia dicta ut patet in ali. et sic
 si q. predicant ad Petrus: q. sibi q. predicant substantiis sive unum q.
 dicit q. mai. substantiis: et alterum q. mai. adiacentis, sicut
 est dicta predicabilia: atq. illud q. in ipse est substantiis predicant q.
 mai. adiacentis phinet ad s. vulgare predicabile ut patet in hac pro-
 positione Petrus e indiatu sibi homini: q. illud q. predicant in ipse est
 q. mai. substantiis, ut predicant ad de Deo, n. phinet ad idem
 cum s. predicabile: q. ut e phinet ad quatuor priores eadem predi-
 cant stringentes. Debet institui novum predicabile.

P. dicendo ai. et negando istam,
 q. illa quoniam unum predicant est in ipse est q. mai. substantiis

I. aliter q. min. adjacenti predicant. 1^m in q. 1^a q. 2^a. 2^m
 in q. 1^a q. 2^a. q. 1^a differunt in se essentia, arguitur sic differ-
 unt illa predicantia, nec possunt ad idem predicabile pertinere. et illa
 duo, quorum unum predicat subiecti in opiate q. min. subiecti
 aliterum q. min. adjacenti predicant. 1^m in q. 1^a q. 2^a nam suppositi-
 2^m in q. 1^a q. 2^a nam suppositum e. q. 1^a differunt tot
 accidentibus, arguitur sic differunt ibi predicantia, un. ad idem predica-
 bile possunt pertinere in. in q. 1^a q. 2^a nam suppositum e. valet idem
 ac q. 1^a q. 2^a q. 1^a ab salute illa q. 1^a q. 2^a q. 1^a valet idem ac
 I. 1^a q. 2^a q. 1^a

I. 3^a
De numero assumptiuorum.

Capit. 1^m

De tentis q. q. assumptiuorum.

Q. 1^a 2^a suppositio facta qu. ad mittenda nova verba assun-
 ptiuorum q. 1^a q. 2^a sunt assumptiuorum ipi. Sic q. q. se. nar-
 rerum vulgarem, admittenda igitur sunt q. q. verba assumptiuorum
 q. q. predicabilia assumptiuorum. q. 1^a q. 2^a de verbis q. 1^a q. 2^a sunt admittenda
 ad ipi assumptiuorum q. 1^a q. 2^a sunt modi ostendi idem cum aliq. indi-
 viduo essent unioni hypothetica. et ha. ipi sunt q. q. q. 1^a
 q. 2^a sunt ipi assumptiuorum. Nam q. 1^a q. 2^a est paritate rei

in. Caligant uelgare uerbum spī ex in. anioni pphic
 ad, ut pēt ex g. 7. in logi. Ibo pui. g. qd qd hie uone
 titatem itingentem cum Verbo dno eē anioni, hypostatiat
 e. idem cum illo subiat. aut accidentat. si subiat, aut e
 idem iplet. I. dicendo facti eē. quod nō assumptō, aut
 in ipletō. I. nō dicendo illo eē. Si 1. e spī assumptua
 si 2. aut se hēt p mīn fīo, aut p mīn nō. si 1. e
 dūa. si 2. e genū. Si autem hēt uidentatem accidentalem,
 aut etiam hēt p mīn p pōctō nō assumptō, d e p pūm;
 aut p mīn accidenti eius nō d e auīy assumptuum. g.
 qd qd tū sunt nō eēndi idem cum Verbo, apm qd qd
 eūtia assumptua.

Caligat 1. eū dēfōndēda eē artē
 assumptua. Genū artē assumptuum e id qd aptum e eē
 idem cum pluribz subiat d itingenter p mīn nō uesub-
 sistenti eē multarum rariū assumptuarum spī dūim.
 Spī uetē e id qd aptum e eē in pluribz subiat d itōn-
 quenter eē rariū assumptuarum talo nō dūim. Uēia uetē
 e id qd aptum eē in pluribz subiat d itingenter p mīn
 fīo nō assumptō. Spīum uetē e id qd aptum e eē impl-
 ribz accidentat d itingenter p mīn p pōctō nō assump-
 to. Spīū. n. assumptuum uetē e id qd aptū eē in pluribz
 accidentat hēt itingenter p mīn accidenti nō assumptō.

Ibo dēfōndēbilibz assumptiū, qd qd

dicat de individuo assumptio (sicut se nani dicere) de in-
 dividuo assumente (de Verbo iae unione) hypostatica
 aut dicat in q^o qd nam suppositum e, aut in q^o qule nam
 suppositum e: si 1° aut in plecte, aut in inplecte: si inplecte e
 sp^{is}: si in inplecte e generis: si in q^o qule nam suppositum e
 aut dicat subiecti, aut accidentis, si subiecti e dicitur, si acci-
 dentis, aut dicat ut p^o p^o id assumptio, aut ut acci: si
 1° e p^o p^o 1° si 2° e acci: q^o q^o sunt dicabilia as-
 sumptio.

Caligo 2° sic declaranda dicabilia
 assumptio. Item dicabile assumptio e id qd aptum e dicere
 in p^o qd nam suppositum e: subiecti et stringen-
 ter in inplecte iae mentium ratione assumptio e dicitur
 • Item dicabile e id qd aptum e dicere de p^o in q^o
 qd nam suppositum e subiecti et stringenter inplecte iae ratione solo
 no dicitur assumptio. Dicitur dicabile e id qd aptum e
 dicere de p^o subiecti et stringenter in q^o qule nam suppositum
 e. Item dicabile e id qd aptum e dicere de p^o acci-
 dentis et stringenter in q^o qule nam suppositum e iae no as-
 sumptio cuius e p^o p^o. Item tant assumptio dicabile e id
 qd aptum e dicere de p^o accidentis et stringenter in q^o
 qule nam suppositum e p^o non accidentis iae assumptio.

Capitulum 2°

Exe ponuntur argi ita nimirum quatuor assumptio

1^m illa tunc dicitur ut assumptio q^d in se fuerunt a Verbo ar-
 sumpta, et asumerentur ab alijs personis: sed nec propria, nec alicuius
 sunt esse assumpta, sicut nec fuerunt a Verbo, nec in se patuerunt, ut
 diximus tunc si d^r p^r q^d 15: q^d 13. tunc dicitur q^d assumptio.
 Et negando Mai: instituitur in ista assumptio illa q^d fuerunt in et
 assumpta: et sic assumpta fuerunt a Verbo p^r p^r et alicuius,
 et dicitur Suarez 3. p^r 15. cap. 15.

2^m illa tunc instituitur assumptio
 predicabilia q^d predicantur in q^d q^d nam suppositum a et p^r min^r sub-
 stantis: sed hoc sunt tunc duo: q^d duo sunt predicabilia assump-
 tiva. Pro Mai q^d illa q^d predicantur in q^d q^d nam suppositum
 e^t p^r tunc ad s^r vulgare predicabile: q^d est illa q^d predicantur
 in q^d q^d nam suppositum e^t instituitur nova predicabilia. Et
 negando Mai: ad istius p^r dicitur q^d si dicitur si predicantur
 ex unione p^r p^r q^d ad sub^r et nego si ex unione
 p^r p^r et hypothetica: q^d non ad substantiam. Ut in hac
 opinione materialium formatum, humanatum ad 3^m assumptum p^r tunc
 sunt a

3^m si ad et hoc instituerent duo predicabilia
 assumptiva ex eo est q^d ad predicantur in p^r p^r et hoc p^r p^r
 : sed hoc a falsum. Pro Mai: si hoc predicantur p^r p^r ex eo est q^d
 Def dicitur q^d q^d q^d q^d q^d assumpta. Et in dicitur q^d q^d q^d q^d q^d
 p^r p^r q^d dicit q^d q^d q^d Verbo dicitur cum hoc Verbum n^r h^r
 : sed hoc n^r sufficit ut dicitur q^d q^d q^d q^d q^d q^d q^d q^d q^d q^d
 etc. Pro Mai: si sufficit et aliam predicantur p^r p^r q^d q^d q^d q^d q^d

ho cum dicat aq gradus cuius albedini, cuius unum dicitur p-
 dicat: et hoc e absurdum q. et illud. P. negando huius. ad
 illius gradum nego huius. et ad gradum istius nego huius. cum n-
 album dicitur cuius unum physica et ut dicibile vulgare dicit
 huius dicitur q. et dicitur in parte x. q. n. dicitur dicitur in parte q.
 in parte dicitur in vulgaribus dicitur, cum igitur vulgare
 dicibile, tum est dicitur in parte q. dicit aq gradus cuius unum
 inferiori. album u. n. dicit gradus cuius petri q. et illius
 inferiori in diuersum de q. dicitur ut aq, de illo in parte nra
 dicibile.

Inferes 1. huius oppositio dicitur et ho
 Verbum et ho, Spiritus Sanctus et ho, in illa suppositio q. huius
 et dicitur q. Verbum exempli gra huius et ut subta in illa
 positio et ut in alijs q. huius et ut huius, nec ho dicitur de
 substantia Verbi, tunc n. oppositio est falsa. Si tunc substantia Ver-
 bi sumat in dicto, et si q. dicitur, huius substantia et ho, tunc est
 oppositio a. et directa.

Inferes 2. pos aliqui duo ita scilicet
 ut adese ad invicem dicere dicitur, si nra huius identitatem d
 cum significandi accommodatum ad dicitur, q. nra aliq in re ipsa
 unum in idem huius et ut nra et aliud et huius in huius po-
 sitionibus nra e formata, huius e materiata, unum huius huius
 huius et substantia et directa, et huius huius substantia et ho et
 directa.

Inferes 3. in apertione admittente osam.
 p. nra dicitur genera, q. nra dicitur, q. nra dicitur desuis inferioribus nra

māt ut se hnt, at hō, reate in Orbi. Dari itom gene-
 ra et spī. Q. pōant in pōdicamento, aq. cōcludunt inferio-
 ra coram. n. m. pōnerent. B. Dūnd pōnd in pōdicamento
 tōa in q. pōnt at at hō. Item dari generē qd. pōdicabilē.
 de in dīuīdūm et n. pōdicante spī, q. at n. pōdicantī itinguen-
 ter de homine, ut mediante homine de Verbo itinguentē pōdicabī-
 pīa ad indīuīdūm n. dōspīa hīet rēlatīō. Q. oīa n. uīdēt ab-
 surda in aq. pōntī, si n. hīet oīa ut uulgaria n. sūtītuat
 neca pōdicabilē.

Q. 7.

Depōī qd. pōnt abstrahere arte reale
 Caput 1.

Q. pōā pōnt abstrahere arte effectiua.

Q. 1. In arte hanc abstrahere queat effectiue arte. ab-
 strahere effectiue arte e. idem atq. pōuere effectiue spī. l. s.
 captum, in q. arte abstracte representat. P. igit. qd. pōnt
 ile q. arte hanc agere pōnt spī intelligibilem representantem
 nō uelē abstrahere ab indīuīdūm q. pōnt nata ex pō
 in phantasia experimenti at sunt indīuīdūa uīda colorata.
 g. arte agere hanc abstrahit effectiue arte imo at idem dīuīdū
 e. de hanc phantasia, sig. dōm hōc et effectiue pōnt sēt cum arte
 agente spī intelligibilem ut dicit cōī. sīa. De in arte pas-
 sīōnī fīet sī captum rei arte, ut pēt. g. et effectiue abstrahit

ante. Itaqz hinc liquet n̄ p̄ae s̄is exteriori abstractae ef-
fective uelē, cum nec sp̄m, nec īceptum, seu cognitiōem illius p̄uere-
re ualeant. Quamuis t̄m p̄iōnt s̄is exteriori (sicut et alia
exteriori) deuari Deo ad p̄uendum effectiue ē, sp̄m ē, īceptū,
et sic abstractae uelē effectiue.

Q̄ta 2^a. De inter, angelicus p̄nt
effectiue abstractae uelē? It̄ neg^o. It̄ q^a. si inter, angeli-
cus p̄nt abstractae uelē id faceret ē p̄uendo sp̄m intelligibi-
lem ē, īceptum: n̄ sp̄m si q̄m nulla p̄uēnt sp̄m se aī ad Deo
accipit in principio sub creatiōe, in īceptum q^a aliq̄ et ab-
tractae facti uelē, q̄t in efficiere n̄ p̄ae q̄ habet cap. sequenti:
q^a nullo mō p̄nt abstractae uelē effectiue. Item dicitur de
de inter, Angeli beati cognoscente q̄ uisiōem beatam ē, p̄iō
p̄ se infusam, eadem de illa hanc dicitur di. p̄ illi cognos-
cognoce.

Q̄ta 3^a. De diuini inter, quā-
tus inter, ē abstractae quae effectiue uelē? It̄ neg^o. It̄
facile, q^a ē inter, diuini in illa operatiōe agunt transunter
ē immanenter: n̄ 1^m q^a inter, et cognoscent agunt n̄ tran-
sunter: n̄ 2^a q^a exignat diuinum inter, p̄uere effecti-
ue aligim sp̄m ē, īceptum quem uelē accipiat. et deim se gra-
tū diuinum inter, abstractae facti uelē separando rōm ab in-
finitudine p̄ īceptum p̄uere q̄t habet in infra ostendam
cap. 2. q̄ta 3^a. p̄ p̄iōm t̄m essentiam uelēte distinctam
ab inter, diuini p̄nt Deo effectiue p̄uere sp̄m intelligibilem
se solo ē, ac alia cā 2^a, et sic īceptum, et sic abstractae

supponitur rationem.

Ita 3^a. Intellectus dicitur abstractus quatenus habet ut
 te. P^o q^o ita dicitur ad Dico. Ite in l^o. Distinctione 2^a. q^o. unica ut 3^a.
 ad 6°. Et sic dicitur l^o. 2. tra. 6. cap. 2. an. u. et cap. 9. r^o. 1°. Quod est ad ab-
 stractionem rei ratiocinabilem officinam regni ut non supponat dicitur et
 in ad equit^o scripturis n^o sinonome fieri. Sed offic^o intellectus n^o uolens ratiocina-
 rum unio actu et ipsa in se e^o, et ideo illam quae in se dicitur.
 Sic operatur Valeria l^o p^o d^o l^o g. 13. puncto 3. Suarez d^o 7. sect. l^o r^o
 et d^o d^o st. sect. 2. r^o 20. 21. et 7. de creatura 7. r^o 11. et 17. Caspary l^o p^o
 d^o l^o cap. 3. et d^o l^o cap. 2.

Ita 4^a. abstractio factus uel^o requirit distinctionem rei rati-
 cionabilem: atq^o intellectus dicitur officina n^o distinctionem rei: q^o nec abstractio
 factus uel^o. Hanc est q^o abstractio factus uel^o requirit cognitionem q^o cog-
 noscat rei rati^o et distinctio adferentis: atq^o cognoscit abstractio et hanc
 q^o distinctio rei actualis requirit nec. multipliciter actualem: n^o q^o ad-
 unum distinctio: q^o scriptum cognoscitur ipsas quod: atq^o dicitur intellectus ne-
 et hanc multipliciter actualem scriptum cum agrosat oia unio simp-
 lissimis actu: q^o ne faceret distinctionem rei ratiocinabilem. nec n^o alio
 faceret distinctionem rei ratiocinabilem q^o tribuere acta dicitur rei abstractio
 seu intellectus alicui rei q^o in se e^o una sit in uoluntate seu appetitum ad
 plures rei factus seu intellectuales. f. scriptis terminandas. et q^o uictus illa
 uictus ad actum. f. q^o actu distinguunt^o illa q^o uoluntate in distinguant^o
 et apte dicit Caspary d^o l^o r^o.

Capitulum 3^m

Intellectus hanc dicitur abstractio quatenus uel^o

Ita l^o. Intellectus hanc dicitur abstractio quatenus uel^o. P^o q^o
 2^a dicitur supra cap. 1. q^o l^o tam dicitur agens et cum phantasia
 q^o de intellectu operante. 3^a intellectus agens dicitur et phantasia quatenus uel^o
 q^o in intellectu agens et phantasia uel^o et hanc: q^o ut q^o intellectus agens

cū phantasia alienis pat̄ p̄ducere sp̄m intelligibilem, et sic abstractio
 ante effectum: sic int̄ agens Chy. D. cū phantasia officina pat̄it.
 De in̄ int̄ p̄ficiens Chy. D. cognoscit p̄ seiam naturā (debe
 - n̄ nō loquitur, sed ad nō. Causa opinionis, et iudicij inerti) q̄ alij
 hominē cognoscit; sed alij p̄ int̄m p̄ficiens cognoscit et sic abstractio
 de casu effectus p̄ scriptis in̄ terminata; ad illa: q̄ si officina pat̄ Chy. D.
 D. Dixi p̄ seiam naturā, q̄ a p̄ seiam naturā p̄ se infusam, pat̄ Chy. D.
 D. sicut nec alius alijs hō abstractio effectus ante: q̄ alij illud p̄
 talem seiam agnoscat, et abstractio pat̄ q̄ cognoscit.

Re. 2. q̄ int̄ p̄ficiens Chy. D. pat̄ factu abstractio ante
 p̄ cognitionem naturā et naturā seiam? J. q̄ hanc naturā seiam pat̄ cognoscit
 seiam naturā p̄ naturā scriptam in̄; q̄ p̄ illam agnoscat seiam, et p̄ naturā.
 P. q̄ de iudicij sentire Dixi. D. q̄ p̄ q̄. act. 4. et q̄. 12. act. 1. et
 2. q̄m sup̄ Suarez. C. libro 3. p̄ de sep. 28. sect. 3. et de sep. 25. sect. 2. et de
 30. in cap. et sect. 1. Vasquez. 3. p̄ de sep. 55. cap. 2. q̄ntum dicitur in Chy.
 to D. In seiam naturā hanc eius sp̄m cū nostra.

P. 1. q̄ siue hoc seiam fuit infusa Chy. D. in ip̄
 tenti incarnationis, ut opinat̄ Suarez. 3. p̄ de sep. 30. sect. 2. Similiter
 ut agita mysticis int̄m agentis et p̄bilitis obicit Vasquez. 3. p̄
 de sep. 55. Semp̄ ē eiusd̄ rōis specificis, cum nostra seiam nat̄ et eiusd̄
 nat̄ apperandi min̄ p̄ recessum aphantasmata, et p̄ discursum infusio-
 lo t̄m expressi, et sequenter faciendo plures scriptis in̄ adigitur et
 n̄ sermōis, de una ead̄ re; sicut hōc seiam n̄ ubiq̄ scriptis p̄
 et p̄bilitis, necum, et alienis alijs n̄ ēt eiusd̄ sp̄m cū nostra
 nat̄ nos p̄ nostra seiam nat̄ facimus illa distinctio p̄ scriptis in̄ ad-
 ejus: q̄ si pateat Chy. D. ficee in vita mortali; in̄ et
 nō in p̄tencia.

2°. Chrysostomus habebat intem agentem eam
 ape dicebat sp̄s intelligibile rerum eiam; na aliq̄ ibi est frustra:
 reus intem agens ut advertit Dionysius Tho: sed in illis sp̄ibus erat
 na utiq̄ abstracta ab intem (ut loquuntur philo): sed intem passivus Chry:
 D. pateat in illis sp̄ibus succurrendo p̄vace i capite representante
 illis rōi: q̄ cognoscere utiq̄ agitur illud factū abstractivum.

3°. principium medium demonstrationis
 e subti definitio q̄ ab illo virtute b̄ distinguit: et Chrysostomus D. ut
 hōiat sciām seu demonstrationem ratem debebat cognoscere principium illius
 medii: sed n̄ pateat. Illud cognoscere n̄ cognoscere eandem rem subditō s̄m
 illis rōi faciendo distinctionem rōi, nempe cognoscendo eandem rem ut
 definitio, et ut subti: q̄ si Chrysostomus D. habuit sciām ratem fecit
 distinctionem rōi; s̄, si illam facere n̄ pateat, n̄ pateat et hōia
 sciām ratem.

4°. nā tana fuit in Chrysostomo D. cum ai pp-
 icitate et p̄fectioe illi emali: atq̄ scia tana accepta et in emali
 nō apperandi q̄ dicendum faciendo distinctiones rōi (Crescens ratiōis
 inextēsi ac subijs) e maxima cause nō p̄fectio: q̄ fuit in Chry-
 sto D. n̄ b̄ q̄ ad subiam se et q̄ ad m̄m apperandi hōiō e rōi
 Theologorum ut docet Suarez 2. tomo 3. p̄i sup. 25. sect. 1.
 Un liquet nos nō debere hōiō Chrysti D. in hac nostra scia

5°. si Chrysostomus D. apperit p̄ discussionem et
 p̄fectioe distinctionis rōi expugnaret ex eo factū q̄t discussionem argueret